

10. oktober 1970 og umiddelbart derefter ansøge om medlemskab af FN. Fra britisk side ville man dog ikke modsætte sig punktets optagelse på dagsordenen, hvilket herefter godkendtes uden afstemning.

68. Oman-spørgsmålet.

Storbritannien tog sædvanligt forbehold overfor spørgsmålets optagelse på dagsordenen under henvisning til, at Oman var en uafhængig og suveræn stat, der ikke stod i noget koloniforhold til Storbritannien. De britiske synspunkter blev imødegået af Irak under henvisning til, at disse gentagne gange var blevet forkastet af 4. udvalg.

Storbritannien modsatte sig ikke formelt spørgsmålets optagelse på dagsordenen, hvilket følgelig godkendtes uden afstemning.

77. Konferencemønstret.

Underpunkt (b): Beretning fra den fælles inspektionsgruppe udgik, da beretningen ikke ville foreligge så betids, at den ville kunne behandles af generalforsamlingen.

91. Behov for at behandle forslag om en gennemgang af De forenede Nationers pagt.

Brasilien, Zambia, Senegal, Ecuador, Cameroun og Philippinerne modsatte sig USA's forslag om udsættelse af punktets behandling. Der henvistes bl. a. til, at mere end halvdelen af FN's nuværende medlemmer ikke havde deltaget i pagtens udarbejdelse, og at netop 25-året udgjorde en naturlig anledning til at optage punktet på dagsordenen.

Sovjetunionen tog afstand fra ethvert skridt, der tog sigte på en pagt-revision. Pagten havde stået sin prøve, da FN, hver gang pagten var blevet nøje efterlevet, havde været i stand til at løse de vanskeligste internationale problemer. Mangler i FN's virke skyldtes ikke pagtens bestemmelser, men at disse ikke blev overholdt. Pagten udgjorde hovedgrundlaget for begrebet fredelig samarbejd, og det var naivt at tro, at der under de herskende politiske omstændigheder kunne udarbejdes et bedre instrument i en overskuelig fremtid.

Storbritannien og USA udtalte sig til fordel for en udsættelse med den begrundelse, at der endnu ikke var udarbejdet noget

konkret diskussionsoplæg, og at et sådant ikke ville kunne udarbejdes under indeværende samling i betragtning af det hårde arbejdspress, der allerede hvilede på denne.

Punktets optagelse på dagsordenen blev efter en længere diskussion vedtaget med 13 stemmer for (udviklingslandene) og 8 imod (bl. a. Sovjetunionen, Storbritannien og USA), medens 3 lande afstod.

97. Rationalisering af generalforsamlingens procedureregler og organisation.

Canada oplyste som initiativtager til dagsordenspunktet, at det var tanken at søge nedsat et udvalg, som skulle fremkomme med rationaliseringsforslag til 26. samling, og at der ikke lå nogen hensigt bag ved om på denne måde at søge en pagtrevision gennemført.

Sovjetunionen stillede sig tvivlende overfor værdien af at nedsætte et nyt udvalg, idet problemet allerede flere gange havde været genstand for undersøgelse uden større praktiske resultater. Sovjetunionen ville dog ikke modsætte sig spørgsmålets optagelse på dagsordenen.

Punktets optagelse godkendtes herefter uden afstemning.

101. Oprettelsen af et FN-fond for Namibia.

Komiteen tiltrådte et forslag fra generalsekretæren om at behandle spørgsmålet som et underpunkt under dagsordenens punkt 64: „Namibia-spørgsmålet“.

103. Gennemgang af Den internationale Domstols rolle.

USA oplyste som initiativtager til dagsordenspunktet, at den amerikanske regering i nogen tid havde været optaget af den ringe brug, der blev gjort af FN's juridiske hovedorgan. Der syntes derfor at være behov for en undersøgelse af hindringerne for domstolens tilfredsstillende virke og af veje og midler til at fjerne disse hindringer. Samtidig burde undersøges mulighederne for yderligere anvendelsesområder for domstolen.

Sovjetunionen og Frankrig stillede sig tvivlende overfor behovet for det foreslåede dagsordenspunkt. Fra sovjetisk side understregedes det, at Den internationale Domstols statut hørte uadskilleligt sammen med FN-pagten, og at en gennemgang heraf der-